

یادداشت ۷

گزارش هفتمین روز محاکمه‌ی حمید نوری (عباسی) از استکهلم امیرجوهری لنگرودی

چهارشنبه ۰۳ شهریور ۱۴۰۰ برابر با ۲۵ اگوست ۲۰۲۱

امروز چهارشنبه هفتمین نشست در سومین هفته دادگاه حمید نوری در استکهلم برگزار شد. به عبارتی امروز دومین جلسه از سومین هفته‌ی محاکمه‌ی حمید نوری (عباسی) دادیار سابق دستگاه قضایی حکومت اسلامی در دادگاه مرکزی شهر استکهلم برگزار شد.

دادگاه از امروز تا حدود سه ماه آینده به شاکی‌های پرونده اختصاص دارد که هر کدام آنان جداگانه در جلسات آتی دادگاه شهادت می‌دهند. پس آنگاه نوبت به حمید نوری (عباسی) خواهد رسید که چهار جلسه را به او اختصاص داده‌اند تا دادستان و قضات دادگاه دفاعیات وی را بشنوند.

تمام جلسه‌ی امروز همچون بخش پیشین دادگاه، دیگر بار به شهادت ایرج مصداقی از فعالان سابق سازمان مجاهدین خلق اختصاص داشت. او به مدت ۱۰ سال در زندان‌های ایران بود.

یورن مارشون، وکیل مصداقی پیشتر گفته بود. او یکی از ۲۳ زندانی است که از بند خود جان به دربرده و امروز در ماست. در جلسه‌ی امروز دادگاه، نقشه‌های زندان گوهردشت، دوباره نشان داده شد. در دادگاه از «هیئت مرگ» منتخب خمینی دیگر بار نام برده شد و اینکه حمید نوری از همیاران این هیئت

بود و در این میان ابراهیم رئیسی، مسئول قوه مجریه ایران، آن زمان عضو «هیئت مرگ» بوده نیز مطرح شد.

مصدیقی در قبال پرسش‌های دادستان به راهروی مرگ و به سالن آمفی تئاتر یا حسینیه که در آن چوبه‌های دار را برپا داشته بودند، اشاره داشت. وی در اظهارات امروز خود به دفعات از نقش ناصریان (قاضی مقیسه) نماینده‌ی دادستان و معاونش حمید نوری و معاون امنیتی زندان، داوود لشکری در جریان اعدام‌ها یاد کرد....

او در معرفی سیمای کمیته‌ای که بعدها به «هیئت مرگ» مشهور شدند، به نقش و جایگاه اعضایش از جمله: حسینعلی نیری (حاکم شرع وقت)، مرتضی اشراقی (دادستان وقت)، ابراهیم رئیسی (معاون وقت دادستان) و همچنین مصطفی پورمحمدی نماینده‌ی وزارت اطلاعات که گفت: «در آن زمان او را نمی‌شناختم» اشاره داشت. وی متذکر گردید: افراد زیادی در این اتاق بودند که او نمی‌شناخت. او از نیری به عنوان مسئول هیئت نام برد.

مصدیقی طی اظهارات طولانی مدت امروزش که همزمان به شکل - آنلاین - قابل دریافت بود، در برابر پرسش‌های عدیده‌ی دادستان اینگونه توضیح داد: «او به راهروی مرگ منتقل شده بود و «حمید نوری» آنجا بود و بالا و پایین می‌رفت و همه چیز را در نظر داشت».

او می‌گوید: «زمانی متوجه اعدام‌ها شد که پاسداری که از حسینیه می‌آمد ساعت و پول بچه‌ها را می‌آورد». او می‌گوید: «اشراقی و رئیسی و نوری و ناصریان را دیده که به سمت حسینیه می‌رفتند» سپس افزود: «نوری نام زندانیان را می‌خواند و آنها را به صف می‌کرد و به مسئول فروشگاه می‌گفت آنها را به «بند» ببرند. اما بعدتر فهمیده که «بند» نام رمز اعدام است. او برای نشان دادن نقش حمید نوری می‌گوید: «هر روز پس از اعدام‌ها شیرینی تقسیم می‌کردند و «حمید نوری» به راهرو مرگ آمده به او هم شیرینی تعارف می‌کرد...».

در یادداشت شماره‌ی پنج گزارش محاکمه‌ی نوری نوشتم که لارس هولتگرن، وکیل حمید نوری در تاریخ ۲۰ اگوست ۲۰۲۱، برای اولین بار موکلش حمید نوری را که به ظن دست داشتن در اعدام‌های سال ۱۳۶۷ در سوئد زندانی‌ست «بیگناه» خواند و شواهد ارائه شده را «ضعیف» دانست. او تمام اظهارات تاکنونی علیه نوری را رد کرد. برخلاف نوری که اکنون از موضع ضعف سعی

در تبرئه‌ی خود دارد، ابراهیم رئیسی عضو «هیئت مرگ» کشتار تابستان ۶۷ و رئیس جمهور اکنون حکومت اسلامی، در برابر کشتار تابستان، مدعی‌یست که باید به خاطر آن اعدام‌ها تشویق شود، برای خود تقاضای مدال و جایزه دارد و یا به مانند حمید نوری (عباسی) که زمانی که مشغول جنایت بود با افتخار برای تشویق خود و باقی جلادان شیرینی پخش می‌کرد و امروز در دادگاه استکهلم منکر همه‌ی قضایا است، روزی به در یوزگی تبرئه‌ی خود، منکر واقعیت خواهد شد.

اما در برابر فصاحت آفریده شده‌ی زندان اوین، امروز چهارشنبه ۳ شهریور برابر ۲۵ اوت، عفو بین الملل طی بیانیه‌ای در ارتباط با افشای چندین فیلم از دوربین‌های مدار بسته زندان اوین منتشر کرد و گفت ۱۶ فیلم فاش شده را که از رسانه‌های مستقل ایرانی به دست آمده است، تجزیه و تحلیل کرده است؛ «که شواهد تکان‌دهنده‌ای از ضرب و شتم زندانیان، آزار جنسی، بی‌توجهی و بد رفتاری عمدی با زندانیان نیازمند به مراقبت‌های پزشکی در زندان‌ها را ارائه می‌دهد». عفو بین‌الملل در بیانیه یاد شده، گفته است: «این فیلم‌های نگران‌کننده نمایی نادر از ظلمی است که مرتباً بر زندانیان در ایران می‌رود. دیدن آنچه در پشت دیوارهای زندان اوین می‌گذرد تکان‌دهنده است، اما متأسفانه سوء استفاده‌هایی که در این ویدئوها نشان داده شده تنها نوک کوه یخ اپیدمی شکنجه در ایران است».

طی هرنوبت برپایی دادگاه محاکمه‌ی حمید نوری، در محوطه‌ی بیرون دادگاه و در حاشیه‌ی دو سویه خیابان، گفتگوها و مصاحبه‌ها و نمایش عکس و پخش اعلامیه در مسیر رهگذران از جانب گروه‌های مختلف به انجام می‌رسد. امروز چهارشنبه نمایشگاه عکسی نیز به مناسبت سی و سومین سال کشتار تابستان خونین زندانیان سیاسی در مرکز شهر استکهلم توسط فعالان سیاسی شهر بر پا گردید.

باید متذکر گردم جدا از مسائل فوق در مقابل انعکاس گزارشات دادگاه استکهلم، از داخل و بیرون از دادگاه خیلی‌ها می‌پرسند: آیا افشاء حک شدن دوربین‌های مدار بسته زندان اوین که نمایانگر رفتار وحشتناک، غیرانسانی و تحقیرآمیز

شکنجه گران و زندانبانان و دستگاه امنیتی کشور با جان زندانیان در بند است، دادگاه حمید نوری را تحت تاثیر خود قرار نمی‌دهد؟

یا اینکه؛ آیا بحث و گفتگو و صدور فرامین پیرامون نگرانی‌های حاصل از هک شدن و فیلم‌های منتشره و آنچه در واکنش مجلس - دولت و قوه قضاییه تا حال صورت گرفته، در روند دادگاه تأثیر داشته و آنرا تحت الشعاع خود قرار نمی‌دهد؟

روشن است که هک شدن دوربین‌های مدار بسته‌ی اوین در برابر جنایات پرده برداری شده از زندان اوین؛ و انعکاس آن در سطح شبکه‌های مجازی و در بین کل جامعه‌ی ما در درون و برون کشور و در بین خانواده‌های زندانیان سیاسی و عقیدتی، زندان اوین برای مردمان جامعه‌ی ما، به مثابه کوه یخی‌ست که دهن باز کرده و می‌رود تا همه‌ی زوایای آن جنایات را باز نماید. مردم مرتب از خود می‌پرسند: این زندانبان بی شعور حاج محمدی، چرا عوض عذرخواهی از هزاران خانواده‌ی زندانی طی این سال‌ها، از خامنه‌ای رهبر عزیزش و زندانبانان عذرخواست و تقاضای بخشش کرد. انگار این عالی جنابان پوست تخت نشین، شکنجه شده‌اند که باید از آن‌ها عذرخواهی نمود!

همانگونه که در یادداشت پیشین‌ام، پیرامون مداخله گری سفیر ایران در استکهلم نوشتیم. می‌بینیم که اینبار سعید خطیب‌زاده، سخنگوی وزارت خارجه جمهوری اسلامی هم روز دوشنبه اول شهریور با زداشت نوری را «غیرقانونی» خواند و تأکید کرد که سفیر ایران در سوئد موضوع را پی‌گیری می‌کند. او گفت: «ما از تمام ابزارهای دیپلماتیک خود برای استیفای حقوق نوری استفاده می‌کنیم.»

بار دیگر با صراحت یاد آور می‌گردم: باید در برابر پیشروی و تعرض سردمداران نظام اسلامی ایستاد. وظیفه‌ی همه‌ی نیروهای چپ و همه آنانی که با شعار: «ما نه می‌بخشیم و نه فراموش می‌کنیم»، یعنی آنانی که در برابر کلیت نظام اسلامی، امر دادخواهی را در دستور کار خود دارند. باید در مواجهه با ارائه هرگونه اطلاعات نادرست، هر سطح برخورد غیرمستقیم و سوء استفاده‌های تبلیغاتی، گروهی و فرقه‌ای، سکوت نکنند بلکه بایستند و این چهره‌ها را برملا کنند.

وظیفه ما است که بگوییم: آنانی که تبلیغ و تشویق دادخواهی را با دم و بازدم "عدالت انتقالی" و نوعی مدافعه و همصدایی "حقوق بشری" که در راستای منافع پروژه دهندگان شان چرخ می‌خورند با مزدوران و مقامات زباندان جمهوری اسلامی و دکان‌داران حقوق بشری که معاش خود را با مقاطعه‌کاری برای «دخالت‌های بشر دوستانه» تأمین می‌کنند تفاوتی نیست و همه‌ی این جریان‌ها که منافی غیر از منافع مردم دادخواه را پیگیرند، می‌توانند جریان محاکمه را به انحراف بکشند. با صدای بلند بگوییم؛ فاجعه‌ی نکبت بار بازگشت طالبان در همسایگی ما افغانستان، نشان داد حنای این جماعت ورشکسته نیز دیگر رنگی نداشته و ندارد.

باید با صراحت بگوییم: تا به امروز هرگونه برخورد عکس‌العملی سران رژیم و دار و دسته‌اش در رابطه با این دادگاه، نتوانست روند پیشرفت دادگاه در برابر این گونه تشبثات و حاشیه‌های مثنی دونه‌نمایه یا به جان هم افتادن این و آن که خود را صاحب دادگاه اعلان می‌دارند، مانعی ایجاد نماید. دادگاه به کار خویش ادامه می‌دهد. ادامه‌ی این روند مسئولیت ما را برای تبلیغ روند سیال و مثبت دادگاه بیش از پیش مشخص می‌کند.

دادگاه امروز چهارشنبه ۲۵ اگوست ساعت ۲۵/۴ دقیقه به پایان برده شد. قرار است دو روز دیگر نیز ایرج مصداقی به عنوان شاهد همچنان شهادت بدهد و روایتش از دهه‌ی ۶۰ را خواهد گفت.

بر پایه‌ی یادداشت‌های پیشینم بر آنم:

دادخواهی همین است! هم صدا شدن با مادران، پدران، همسران و فرزندان همه‌ی ایرانیان خفته در خاوران‌های ایران، بدون گره زدن نام مبارزان با وام خواهی حقوق بشری اتحادیه‌ی اروپا که نماینده‌اش در جریان مضحکه‌ی نشست قاضی مرگ ابراهیم رئیسی بر تخت قوه‌ی اجرایی مهمان این جانی و حاکمیت جنایتکار بوده‌اند.

باری کار ما از امروز با دادگاه و محاکمه‌ی حمید نوری در استکهلم تازه آغاز شده است، پژواک صدای دادخواهی همه‌ی مردمان رنج کشیده و داغدار، به وسعت ایران باشیم!

ما نه می‌بخشیم و نه فراموش می‌کنیم!

تا یادداشتی دیگر ...